

ad § 6.

I denne § forudsættes, at Island har Adgang til at udøve Medraadighed over de Anliggender, som ere fælles, for saa vidt der om Fremgangsmaaden herved opnaas Enighed ved en saa vel af Rigsdagen som af Altinget vedtagen og af Kongen stadfæstet Lov. Indtil dette sker, er Raadigheden over disse Anliggender ogsaa paa Islands Vegne udelukkende hos de danske Myndigheder, medens Island udøver udelukkende Raadighed over alle sine øvrige Anliggender, deriblandt Sagernes Foredragelse for Kongen samt de islandske Ministres Udnævnelsesmaade.

ad § 7.

Med Hensyn til Afviklingen af det finansielle Mellemværende mellem Danmark og Island har man fra dansk Side ment, for at bringe dette gamle Stridsspørgsmaal ud af Verden — men uden at anerkende noget Retskrav fra islandsk Side i saa Henseende — at kunne gaa ind paa at udbetale én Gang for alle en Sum, svarende til Kapitaliseringen efter 4 Procents Rente af det Beløb paa 60,000 Kr. aarligt, som Danmark i Henhold til Loven af 2. Januar 1871 § 5 havde givet Island Løfte om at udbetale og siden aarligt har udbetalt Island. Fra islandsk Side har man under Forbehold af Islands retmæssige Krav til Ydelsen efter Omstændighederne ment at kunne gaa ind paa dette som endelig Afgørelse af det gamle Mellemværende.

ad § 8.

Skønt Angivelsen i § 3 af de fælles Anliggender formodentlig vil være saa tydelig, at Tvist om dens Forstaaelse ikke let kan ventes at opstaa, har man dog ment det nødvendigt, for det Tilfælde, at der ikke desmindre skulde opstaa Uenighed om, hvorvidt et Anliggende skulde henregnes til de fælles eller til de særlige, at det i Loven udtrykkeligt angaves, hvorledes en saadan Uenighed i paakommende Tilfælde skulde afgøres, og man er da — oprindelig efter Forslag fra de islandske Medlemmer — enedes om Bestemmelsen i § 8, hvorefter Højesterets Justitiarius skal være Opmand, saafremt der indenfor det i Paragrafen ommeldte Nævn ikke kan opnaas Enighed om Valget af en saadan. Det har herved været Opfattelsen indenfor Kommissionen, at Opmanden kun skal træde til, hvor Stemmerne staar lige indenfor Nævnet.

ad § 9.

Denne Paragraf har været det vanskeligste Punkt at komme til Enighed om. Fra begge Sider var man vel enig om baade, at Overenskomsten som Helhed skulde være Genstand for Revision, og at en Revision dog ikke skulde finde Sted før efter en passende lang Fristes Forløb, fordi denne statsretslige Overenskomst vel paa den ene Side lige saa lidt som nogen anden menneskelig Overenskomst kunde være bestemt for evige Tider, medens den paa den anden Side som stiftende en statsretlig Forbindelse mellem to Lande dog nødvendigvis maatte være beregnet paa en vis længere ubetinget Varighed. Derimod var Meningerne oprindelig meget afvigende med Hensyn til Følgen af, at Enighed ikke opnaaedes ved den eventuelle Revision af Loven, idet det her fra islandsk Side fra først af krævedes, at i saa Fald samtlige Fællesanliggender med Undtagelse af Kongefællesskabet skulde kunne opsiges helt eller delvis fra hver af Siderne, medens det fra dansk Side hævdedes, at saafremt der ikke naaedes overensstemmende Beslutning om en Revision, maatte det forblive ved det bestaaende. Men overfor den enstemmige Fastholden fra dansk Side af, at et Kongefællesskab uden Fællesskab tillige med Hensyn til de udenrigske Anliggender og Forsvarsvæsenet vilde være absolut uantageligt, frafaldt de islandske Medlemmer tilsidst paa et enkelt Medlem nær Kravet om Opsigelighed for disse Sagers Vedkommende, og man enedes sluttelig om den foranstaaende Affattelse af Paragrafen.